

her idag, men jeg ønsker dog, da der nu er faldet Ord i den Retning, at markere, at man — om ikke just ved denne Leilighed, saa dog ved andre lignende Leiligheder — let glemmer sin egen Værdighed ved at ønske sit Arbejde forandret.

**Haffner:** Jeg vil blot tillade mig en kort Bemærkning ligeoverfor det ærede kongevalgte Medlem, der nylig havde Ordet (Fischer). Efter hans Udtalelse maatte man tro, at der ved denne Sags 1ste Behandling slet ikke var faldet en eneste Yttring af Tvivl om Lovforslagets Hensigtsmæssighed og ikke en eneste Indsigelse imod de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder (Afbrudelse af Fischer). Ja, saaledes faldt omtrent Ordene, og saaledes tror jeg, man er berettiget til at fortolke de Ord, der faldt. Jeg skal blot tillade mig at erindre om de Udtalelser, vi hørte af den ærede 6te Landssthingsmand for 1ste Kredts (Bloug) og af den ærede 2den Landssthingsmand for 8de Kredts (Breinholt), til hvilke Udtalelser jeg for mit Vedkommende væsentlig kunde henholde mig og altsaa ikke fandt Anledning til at lægge Beslag paa Thingets Tid. Naar de Udtalelser, vi hørte fra Thingets høitærede Formand, ogsaa synes at kunne finde Anvendelse paa mig, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg gjentagende har udtalt, hvor megen Vægt jeg lagde paa den ene Side paa Lovforslagets Fremme og paa den anden Side paa de Betænklichkeiten, jeg havde ved enkelte af dets Bestemmelser. Jeg gjorde Mit til at faae Lovforslaget forandret her i Salen ved at slutte mig til de Vædringsforslag, som vare stillede af et andet æret Medlem, men det lykkedes som bekendt i overordentlig ringe Grad. Naar jeg desuagtet maatte fastholde mine Anskuelser og være overbevist om deres Rigtighed, stod der ikke Andet tilbage for mig, naar jeg vilde stemme for Lovforslaget, end at udtale, at der jo kunde være Haab om under den videre Gang, Lovforslaget skulde gjøre igjennem Folkethinget, at disse Anskuelser kunde komme under nærmere Overveielse og Prøvelse. Jeg tror ikke ved disse Udtalelser at være gaaet det høie Landsthings Værdighed for nær, men dersom jeg skulde have gjort mig skyldig derti, beklager jeg det overordentlig meget.

**Carstensen:** Den skarpe Kritik, som det ærede kongevalgte Medlem fældede over dem, der ere tilbøielige til at lade Forslaget gaa videre, naagtet de ikke helst kunne slutte sig dertil, maatte føre til, at man, dersom man underkastede sig den, i Fremtiden hver Gang man havde enkelte Punkter at indvende Noget imod i et Lovforslag, stemte imod det. Naar der saa

ledes forelaa til Behandling et Forslag med mange forskjellige Punkter, og enhver Medlem havde Et og Andet at indvende imod enkelte af dem, medens der tillige var Et og Andet, som man efter Forhandlingen i Thinget og Udvalgets Betænkning vidste ikke lod sig gennemføre, saa vilde alle disse Medlemmer være dømt til at stemme imod Forslaget, til at stoppe det, og herved vilde man let kunne slaa det ihjel. En saa rigoristisk Opfattelse kan jeg ikke dele. Jeg tror, at man bedst hævder sin Værdighed ved at sige sin Mening rent ud, udtale sin Opfattelse klart og hævde denne ved Afstemningen.

**Broberg:** Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Moment kun udtale, at jeg fuldstændig slutter mig til de sidste ærede Taleres Udtalelser.

**Breinholt:** Forsaavidt det ærede kongevalgte Medlem har sigtet til mig tilligemed andre ærede Medlemmer i sine meget skarpe Yttringer, har jeg ikke Andet at sige, end at jeg fuldstændig slutter mig til det ærede 1ste Medlem for 2den Kredts (Haffner) og det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Carstensen). Jeg veed ikke, at jeg behøver at tilføje videre. Jeg tror, at de ærede Medlemmer have gjort tilstrækkelig Rede for den Stilling, de have indtaget i denne Sag.

**Formanden:** Jeg tror ikke, det er værd at gaa videre i denne Retning; jeg veed ikke, om Noget ønsker Ordet om Sagen selv.

**Ordføreren (Krieger):** Ja, jeg vil for mit personlige Vedkommende sige, at jeg langt foretrækker en fylbigere Udtalelse af de Tvivl, som kunne findes hos enkelte Medlemmer med Hensyn til et Lovforslag, for dets aldeles tause Behandling. Jeg tror, at Sagen i Virkeligheden vinder derved, at Flertallet med Beredvillighed og gjerne hører paa alle de Bemærkninger, der fremkomme fra enkelte Medlemmer, som have Tvivl og Strupler enten i den ene eller den anden Retning. Derved skal jeg slet ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om Tidspunktet, naar saadanne Bemærkninger helst maa fremkomme, men jeg siger, at jeg ialtsald som Ordfører altid har anset det for det Bedste, der kunde vedrøres det Lovforslag, som forelaa, at de Anskuelser, som hos dette eller hint eller flere Medlemmer, om end ikke hos Flertallet, saaledes i Virkeligheden maatte findes med Hensyn til enkelte Punkter eller Hovedpunkter i Lovforslaget, som fuldstændig tilorde. Derved faar man Leilighed til fornyet Overveielse, selv om man, saaledes som Forholdet er idag, ikke af den Grund finder tilstrækkelig Opfordring til at gaa ind paa